

Poetis quidlibet audendi semper aequam potestatem esse, liberanda
 fidei, quam fratri tuo nuper, humanissime ad me visenti, de-
 deram, non erudienda tibi, ne fallaris, mitto. quantumvis
 à perita manu sint, atque eo nomine sedulo mihi
 asservata, satis constat, tuis nihil præcepturas esse, quod
 exemplo si laudari possit prior non statueris, vel conuellere
 nequeas, si præter artis genium sit; quem extra te frustra
 quaeri, tam est certum, quam quo te natura dux euegit
 nullâ disciplinâ ascendi. De famine vernaculo Homilie
 doctissima summi viri F. Voetij adscripto fecisti gratum
 quam quod maxime arbitro tamen harum rerum nimis
 quam imperito. Etenim si red hostiando par ipse mihi
 fuisset visus, non has fortasse tam æccepiss gratias
 tulisses. Nunc eò me deiecisti, ut si quidem sperare
 fas sit tot olim hoc ingenere ineptiarum mearum nec
 numeros te vidisse, nec verba tenere, prima felicitatis
 loco habiturus sim. primæ, si unam excipis, quam
 tum experiar, si vel amare me digneris, vel amari
 a me, ut postulo, benigne peras. Vale diu patria
 hujus atque civi nobile et illustre decus, et insigni viro
 quem nominari salutem a me plurimam, nisi grave
 est, dici mando. Haga Com: Prid: Cal: Quintil: 1636.

Tui observantissimus
 C. H.

Schurmannæ. Nobilissima Domina.

(242).

Sequitur hæc, de qua disci, alteram Athenas noctua.
 Quales eumque sint, singulis hoc præti debeo, quod in
 summis artificibus prodierint. Hoc demo rursus
 quod ampliores utrisque regula typi vulgata proident,
 quod cum hætenus bonâ fide nesci verim, veniam
 promissa nuper, inutili nunc molestia a te peto, et
 ut amari velis a

3. Jul: 1636. Tui addictissimo
 C. H.

Beveronio.

(243).

Stadam in prociectu, Vir Amplissime, cum humanissimas
 literas, et munera item magni prætij, quibus me
 adire voluisti, tabellaribus traderet, adeoque te
 comitem

comitem Hagā Amstelodamum, unde nuper redi... assumptus
et fuisse nescius, cui nihil est quod saxus praetulerim in via
iucundus amicus. Eo nomine quantum tibi debeam,
facilius dixerō, quam quid isto, quod inter amicos mihi
expetendus, ultro te immerenti offero. Agnosco sane,
quam te cum alijs transversum agant amicorum ac
iudicia quidem, sed impotentes, fas sit dicere, et ab
affectu caeco predicationes. quasi nimirum inter
eruditos censendus sim, qui neque literas olim in
aulam intuli, neque si intulerim, satis spatii hic
obtineo, quo colendus par sim, fluxa memoria homo,
ingenij vagi et ad sublimia quaeque inepti, fidem
facient si fidei sint ijdem amici. Quibus si quid credere
vir humanissimes statuisti, tum illud prolixè fiat, ubi
me eruditionis omnigenae studiosum asserent, tua vero
quam e scriptis ignoti perspexisse diu fateor, notinum
vehementem amo ac suspicio, candidissimum cultorem.
Talem denique si mereri videor, ut porro ames, postulo.
Si libertatem fers, quae familiaritati proxima succedit
volo, jubeo; et te valere vir doctissime bono publico.
Hagae Com. III° Nov. Sextil. MDCCXXXVI
Addictissimus Tibi
G. H.

Joanni Alberto
Bannio Praebitero
Harlemensi.

(2114).
Quam immerenti amicitiam secundo offero, vir
Amplissime et quidem arododweos, quasi Regem
Persam adeas, conabor omni officio si non mereri,
colere certe atque fovere quantum potis. Ejus rei
primum Argumentum liber esset, quem petisti, si
esset meus. Nunc pars melioris Bibliothecae, ut ex
Heinsiana supellectile, solo usu tuus erit; sed longe
et ad satiem, ne te urgeri credas. Tanta illius
viri humanitas est, et addere audeo, tam proclivis
erga me affectus, ut si quā ipsius ope gratificari
eruditis amicis valeam, totam prolixè collaturus
sit. Instituti tui ad rem Musicam profinita me
thodo summo perire delectar, adeoque, quod amici
aliquoties ~~sed~~ mandavi, ipse virino perquam sedulo
te rogo